



**AXEL EMIL AUGUSTSSON 1881-1957 Del 4 (5)**

I Sjuhäradsbygdens jul 1961 finns en berättelse om Emil av Philip Josefsson, enligt nedan.

Kafé Viola på Holmsgatan var under lång tid hans stamlokal. Han hade inga ransoneringskort så han fick äta brödkanter till sitt kaffe. Den snälla ägarinnan plockade ihop lite rester av bröd som utgjorde en stor del av hans föda. Emil ansökte om ransoneringskort men fick svaret att han var uppsatt i "Luffarlängden" och det behövdes en del formaliteter för att han skulle få ransoneringskort. Emil blev mycket stött över detta och avlägsnade sig lika tomhänt som han kom. Under denna tid bodde han med en annan ungarl i en kall vindsvåning på Södra Kyrkogatan. På lördagarna gick han ofta till torget när handeln upphörde på eftermiddagen. Då gällde det att titta åt sig skadade blommor som torghandlarna inte ville ta med sig hem. Av dessa gjorde han buketter som han senare kunde sälja till hugade kunder. Detta var säkert ett uttryck för hans tidigare arbete i Göteborg. Han kände sig hemma med växter.

Detta var nog också en relativt stor inkomstkälla för Emil. Det var många som tyckte lite synd om honom, så blommorna blev alltid sålda. 1946-08-20 startar pensionatsägarinnan Handelsfirman Thule, och ämnar bedriva handelsrörelse här på Landalagatan 4.

Blad 7246

Handelsfirman Thule, E. Johansson.						
Nr	D a g, d å					Anmälans innehåll
	anmälan intagits i registret		kungörelserna blivit införda i			
			orts-tidningarna	allmänna tidningarna		
1	1946	aug.20	aug. 24	sept.6		Ellen Natalia Johansson ämnar här i staden bedriva handelsrörelse under ovannämnda firma med postadress Landalagatan 4.

Avsikten med handelsfirman Thule var att sälja diverse föremål. Ellen inköpte både varor, tyger och även galon. Av galonet lät hon tillverka små väskor men framförallt sadelskydd för cyklar som blev en stor försäljningssuccé. Varorna såldes av de ca 5-10 långliggare som bodde på Resanderummet Bellevue. Många av dessa titulerade sig handlare eller handelsresande. Möjligen hade de svårt att betala sina hyror och kunde på detta sätt bidra till Thules intäkter. Verksamheten pågick under ca 5 år. Här nedan syns en förteckning över Thules intäkter under augusti månad 1949.

Aug. Inkomster 1949			
		kr.	öre
1	Nils Gustavsson	5	
"	Per Augustsson	3	
3	"	4	50
5	"	9	50
8	"	4	
13	"	20	
16	"	24	
29	"	31	25
30	"	10	25
		106	50

Emils intäkter av försäljning i bolaget Thule på Landalagatan 4 under augusti månad 1949. Nils Gustavsson \*1916 som titulerade sig artist, tillhörde också en av boende under lång tid som även var säljare i Thule. Av ovanstående redovisning för augusti 1949 framgår att det var Emil som stod för de största inkomsterna. En annan produkt som Emil upptäckte var att sälja små vita dansmöss. Mössen förvarade han ofta i fickan på rocken. Detta gebit var inget som inbringade några större pengar utan var mest till besvär vilket han snart upptäckte. Det väckte dock stor uppmärksamhet ute på stan. Han sålde även levande kaniner, som han köpte in på Landala.

VISA.

Uti Borås jag många år har gått,  
en sparad slant jag dock ej över fått.  
Det hjälper ej att arbeta och spara,  
när tjuven och banditen knycker bara.

Ja, tjuven allting åt sig rakar,  
som jag med argusögon ej bevakar,  
Skulle jag råka ställa ut en säck,  
det länge dröjer ej förr'n den är väck.

Det tycks att ingenting jag får ha kvar,  
så det är bäst att från Borås jag far,  
och söker rädsla det som än jag har,  
ty annars lätt en tjuv det också tar.

Jag därför snarast börjar med att packa,  
och tjuven jag får väl endast tacka,  
att de hos mig ha sökt allt alltid plocka  
de varor, som dem bäst har kunnat locka.

Nu till köpet utan rum jag blivit,  
har därför till min födelseort skrivit:  
om husrum där jag skulle kunna få,  
så att jag i Borås mer slapp att gå.

På detta brev jag nu blott väntar svar,  
till dess det kommit, får jag stanna kvar,  
och slå mig fram så gott sig göra låter,  
och tänka så, att "skam i den som gråter."

Det börjar nu att lida emot hösten,  
därför jag söka får att ha den trösten,  
att när från denna stad jag skall få resa,  
så blir det tjuven till en stor nesa.

Mitt huvud nu på natten jag får luta  
var bäst jag kan och med en sten till puta,  
och hoppas att jag dock kan ha en tröst,  
att liksom Jakob höra änglars röst.

Och nu en bön till Er jag vill framföra,  
som säkert skall Ert goda hjärta röra:  
Var nu så snäll och köp av mig en visa,  
så skall jag Er för evigt högt beprisa.

Allt tråkigt och besvärligt jag fått röna,  
vem skall till sist mig därför kunna löna?  
Ett minne blott jag ville lämna kvar  
i denna stad, förr'n jag ifrån den far.

o-o-0--o-o

Text av Axel Emil Augustsson  
Hur melodin gick är det nog få som vet.  
Detta var inte den enda visan han skrev.